

ဝေဟနစာပေ

မယ်မင်းဘုံ

အ
ကြီး
တွေ
လူ
ပြီ
ဆို
ရင်

အချစ်ဆိုတဲ့
စကားလုံးအတွက်
ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ
ပတ်သက်ရတယ်ဆိုရင်
ယောက်ျားလေးကလည်း
ဘုရင် မဖြစ်ရသလို
မိန်းကလေးကလည်း
ဘုရင်မ မဖြစ်ချင်နဲ့။
အချစ်နန်းစံသက်
တာရှည်ခံလိမ့်မယ်။ ။

အဖွင့်

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ သူ့မိသားစုပါဝင်နေတဲ့ အိမ်
တွင်းရေးအခြေအနေနဲ့ အများကြီး သက်ဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားက သိပ်
ကိုမှန်ကန်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အိမ်ထောင်တစ်ခု ရဲ့ ပဲ့ကိုင်ရှင် အိမ်ရှင်
တွေ အတွက်ပေါ့။

ကျွန်မဘဝရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ ကျွန်မ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ကိုကိုရယ်၊ သိပ်
ချစ်ရတဲ့ သမီးရယ်၊ သူတို့ နှစ်ယောက်မျက်နှာ ကြည်သာနေခြင်းပါပဲ။
ဘာမဆို သူတို့ ဆန္ဒက အရင်ဆုံး ဖြစ်စေရမယ်။ ကျွန်မကတော့ ဖြည့်ဆ
ည်းပေးသူ။ ဒီလောက်ဆိုရင်ပဲ ဘဝဆိုတာ သာယာနေပြီ။

တကယ်တော့လေ ...

ဇနီးဆိုတာ ပါရမီဖြည့်သူ

မိခင်ဆိုတာ ဖြည့်ဆည်းသူ

အချုပ်ဆိုလိုက်တော့

မိန်းမဆိုတာ ပေးဆပ်တတ်သူ။

(၁)

မနက်ခင်းချိန်ခါ တေးသံသာတွေ လာနေတဲ့ FM လိုင်းတွေနှင့် အပြိုင်
င် "တင်တင်ခန့်" တို့ ရဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေ ဆိုသည် မှာ လည်း FM
စချိန်မှ စ၍ FM အစီအစဉ်တွေ အားလုံး ပြီးဆုံး သွားချိန်ထိ (တစ်ခါတ
လေ ကိုယ်ကတောင် သူတို့ ထက် နောက်ကျသေး) တာဝန်ဝတ္တရားတစ်
ခုလို duty is duty ထမ်းဆောင်နေတာပဲ ဖြစ်သည် ။

တင်တင်ခန့်က အေပရီလ်တစ်ခု ပတ်ကာ မီးဖိုခန်းထဲ ကြော်လှော်ချ
က်ပြုတ်ရင်း ကောင် မလေးတွေကိုလည်း လှမ်းငေါက်ရသေးသည် ။

"ဟဲ့ ... နုနုရေ ... ကော်ဖီအိုးက နင့်မမလေး လာမှ ချပေးနော်၊ သူ

က ချေးကများ ပါဘိနဲ့ ၊ ပေါင်မုန့်ကင်ထားပြီးပြီလား၊ မရောနီးစ်ဘူးပါ အဆင်သင့် ထုတ်ထားဟေ့၊ နင်တို့ ဆရာကြီးက ..."

"မောနင်း မိန်းမရေ ..."

"မာမီ ... မောနင်း"

မီးဖိုခန်းထဲ ပြောရဆိုရတာတောင် မဆုံးသေးခင် ခင်ပွန်းသည် နှင့် သမီးဖြစ်သူက သွက်လက် စွာသော နှုတ်ဆက်သံတွေဖြင့် ဆင်းလာကြ ကာ စားပွဲဝိုင်းတွင် နေရာယူပြီး ဖြစ်ကြသည် ။

"မာမီ ... ဗိုက်ဆာပြီဗျို့"

"လာပါပြီရှင် ... လာပါပြီ၊ ဒီမှာ ဒီနေ့အတွက် Today Special ကြက် ပေါင်းဆီချက်၊ စားကြ"

တင်တင်ခန့်က ဆီချက်ထည့်ထားတဲ့ ဗန်းကိုယူလာရင်း စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်လျှင် သမီး လေးက ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် သူမ ခါးကိုဖက်၍ လက်မောင်းကို ခေါင်းမှီကာ ပျော်ရွှင်စွာ ဆိုလေ၏။

"Thank you mom ... You'r so sweet"

"တို့ အမေကြီး လက်ရာကတော့ ရှယ်ပဲဟေ့"

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးမဟာကျော်က ဆီချက်ကို နှစ်သက်စွာစားရင်း ချီးကျူးလေ၏။ သမီးနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ပျော်ရွှင်နှစ်ခြိုက်စွာ ဆီချက်စားနေကြရင်ပဲ တင်တင်ခန့်က ကိုယ့် breakfast ကို မစားနိုင်သေးစွာ ချီးကျူးလေသော ပီတိတို့ ဖြင့် ဗိုက်ဝချင်သေးတာကြောင့် သမီးနှင့် ခင်ပွန်းကို အပြုံးဖြင့် ငေးကြည့်နေမိသည် ။

ဟင့် ... ဖီးလ်ငုတ်လိုက်တာ။

ကောင်းလိုက်တာ တစ်ခွန်းပြောပြီးသော ကြက်ပေါင်းဆီချက်ဟာ ဆိုရင်ဖြင့် နှစ်လုတ် လောက်သာ ပါးစပ်ထဲထည့်၍ သမီးဖြစ်သူက သူ့ရဲ့ ကင်မရာတစ်လုံးနှင့် Zoom In Zoom Out ချိန် နေရင်း ဆီချက်ဆီသို့ အာရုံက ရောက်မနေ။ ပြီးကျ ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်းကလည်း သူ့ရဲ့ အသစ် စက်စက် ဝယ်ထားတဲ့ iPad Pro ပေါ်က စတော့ဈေးကွက် အသစ်တွေကို အာရုံရောက်နေကာ ပွတ် နေရင်း သူ့ကြက်ပေါင်းဆီချက် ပန်းကန်ပေါ်က တူကို ကိုင်ဖို့ မေ့လျော့နေလေသည်။ ။

အလုပ်ကသာ အရေးကြီးလေသော နံပါတ်တစ်ဦးစားပေး ဖြစ်သွားကြပြီလား။ ကြားဖူးခဲ့တာ တစ်ခုက ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အစာအိမ်ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သရွေ့ အချစ်ဆိုတာလျော့မသွား ဘူးတဲ့ ။ ဒါတွေဟာ အခုများ တော့လည်း စကားလုံးတွေပဲ ဖြစ်သွားပြီလား။ တင်တင်က ကြည့်နေ တယ် မပြောသေးဘူး အနေအထားကနေ ပြောမှ ဖြစ်တော့မှာ မို့ စားပွဲခုံကို လက်နှင့်ထုလိုက်ရင်း မေးခွန်းထုတ်ရတော့သည်။ ။

"ဒီမှာ ... ဒီမှာ ... ဘရိတ်ဖတ်စ် စားချိန်လေးမှာ တောင် အဲဒီအလုပ်တွေက သိပ်ပြီး အရေး ပါနေကြတာလား ... ဟင်း"

"မဟုတ်ပါဘူး တင်တင်ရယ်၊ အစည်းအဝေးအတွက် ပြောဖို့ စတော့ဈေးတွေ ဖတ်တဲ့ ဆီ အာရုံရောက်သွားလို့ ပါကွာ"

"ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ မိသားစု စုံစုံလင်လင်ရှိတဲ့ အချိန်လေးမှာ တော့ လေထဲက ကိစ္စတွေ ဖျောက်ထားသင့်တာပေါ့၊ မနက်စာကို အာရုံမစိုက်ဘဲ ပွတ်နေတာ တစ်ဖက်လူကို စိတ်ခံစားချက် ဖြစ်စေတယ်လေ"

"ဆောရီးပါ မာမီရယ်၊ ဒီနေ့က ရိုက်ကူးရေး ရှိနေလို့ အလုပ်ဘက်ကို အာရုံရောက်သွားတာ ပါ"

"ဟင်း ... အဖေကော သမီးကော ထွက်လာတဲ့ reason ကတော့ တစ်လေသံတည်းပဲ၊ အလုပ် ... အလုပ် ... အလုပ် ... တစ်နေ့ တစ်နေ့ ပြင်ပက အလုပ်ကပဲ အရေးကြီးတယ်၊ အိမ်ထဲမှာ ပဲနေပြီး အိမ်အလုပ်တွေ ဇယ်ဆက်အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မာမီက အရေးမကြီးတော့ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်သလား"

"အထင်မမှားပါနဲ့ ချစ်မာမီရယ်၊ မာမီ အရေးပါမှုကိုသိပြီးသား၊ အင်း ... ကြည့်ပါဦး၊ ဆီ ချက်လေးက အရသာကိုရှိပြီး ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒယ်ဒီ ... carry on"

သမီးက သူ့ဆီချက်ကို အားပါးတရ စားပြရင်း သူ့ဒယ်ဒီဘက် စစ်ကူထပ်တောင်းလေသည်။ ။

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ မိန်းမရယ်၊ မင်းရဲ့ အရေးပါမှုကို သိတာပေါ့၊ တင်တင် ရှိလို့ ကိုယ်တို့ ဘဝမှာ အဆင်မပြေဘူးဆိုတာ ဘာမှ မရှိခဲ့တာ၊ တလွဲမတွေးစမ်းပါနဲ့ ကွာ"

တင်တင်က အဲဒီစကားအတွက် ပြန်လည် ပြေလည်သွားရကာ ကျေနပ်သွားရလေသည်။ ။ မိသားစုစုံညီ စားသောက်ဝိုင်းလေးကတော့ တင်တင်အတွက် ပင်ပန်းရသမျှ အမောပြေစရာနေရာ လေးပဲ ဖြစ်လေသည်။ ။ အခုလိုမျိုး ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စားကြသောက်ကြဖြင့် Home Sweet Home ဆိုတဲ့ ကြည်နူးစရာ ပျော်ရွှင်မှုလေးတွေကို အချိန်တိုင်း ပိုင်ဆိုင်လိုတာပဲ ဖြစ်သည်။ ။

"အင်း ... စားလို့ ကောင်းလိုက်တာ၊ မာမီ နောက်နေ့လည်း ကြက်ပေါင်းဆီချက်ပဲ လုပ် ပေးနော်၊ မာမီလည်း စားလေ"

"အေး ... ဟုတ်သားပဲ၊ တင်တင်လည်း စားဦးလေ၊ သမီး ... မာမီကို ဂရုစိုက်စမ်း၊ အရေး ကြီးတယ်နော်"

"ဟု ... ဟု ... ဒယ်ဒီ"

သမီးက နောက်ရွတ်ရွတ် ပြန်ဖြေလေလျှင် ရယ်စရာတစ်ခုလို ဖြစ်ရကာ အားလုံးသဘော တကျ ရယ်မိလေတော့သည်။ ။ အဲဒီအပြောတွေနဲ့ ပဲ ကြွေခဲ့ရလေတဲ့ ခင်ပွန်းသည် ဦးမဟာကျော်ကို တင်တင်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ချီရင်းက မကျေနပ်တာ မှန်သမျှ ကြေပျက်ရတော့တာပဲ ဖြစ်သည်။ ။ ခုနတုန်းကဖြင့် အလုပ်ကိုယ်စီဖြင့် အာရုံတစ်နေရာဆီ ရောက်နေကြသော သမီးနှင့် ခင်ပွန်းဟာ ခုကျ တော့လည်း ခပ်သုတ်သုတ်နှင့် အားပါးတရကို စားကြလေသည်။ ။ ပြီးရင်တော့ အလုပ်ကိုယ်စီသွားဖို့ ရာအတွက် ဘရိတ်ဖတ်စိစိုင်းမှ ထကြတော့တာ ဖြစ်သည်။ ။

"မာမီ ... သမီး သွားတော့မယ်၊ ဒီနေ့က ရိုက်ကူးရေးရှိလို့ နောက်ကျလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ညနေမှ ဆုံမယ်၊ ဒယ်ဒီရေ ... တဲ့တာ"

"Ok ... Baby ၊ ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းနော်"

ဦးမဟာကျော်က သမီးဖြစ်သူကို နှုတ်ဆက်ကာ သမီးထွက်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာ ပဲ အိတ် ဆွဲ၍ အ လုပ်သွားဖို့ ပြင်လေတော့သည်။ ။

"ကဲ ... မိန်းမရေ၊ ကိုယ်လည်း သွားတော့မယ်၊ ဒီနေ့တော့ ဒင်နာတစ်ပွဲ မျက်နှာလောက် တော့ သွားပြမှ ကောင်းမှာ မလို့ နည်းနည်းတော့ ကိုယ်အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်နော်"

"အင်းပါ ... သောက်တော့ မသောက်လာနဲ့ နော်၊ စောနိုင်သမျှ စောပြန်လာ"

"အိုခေ ... စောပြန်ခဲ့မယ်၊ သွားပြီဟေ့"

အရှေ့ကနေ သုတ်သုတ် သုတ်သုတ်နှင့် ထွက်သွားလေသော ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သူကို စိတ်ထဲမှ တကယ်တော့ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်ရလေသ

ည် ။

"ကိုကို ... မေ့နေပြီလား"

"ဟေ ... ဘာလဲ"

ကားပေါ်တက်ခါနီးမှ တင်တင့်ဆီမှ ထွက်လာတဲ့ စကားသံကြောင့် ဦးမဟာကျော်က မေး ဆတ်ကာ ဘာလဲ မေးလျှင် အသည်းက ပိုပေါက် ရလေသည် ။ အဲဒါပြောတာပေါ့။ ယောက်ျားတွေဟာ ကြာလေ မေ့လွယ် တဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိလေလား မပြောတတ်ပေ။ အချိန်ကာလ နှစ်ပေါင်း များ စွာတိုင်အောင် အပြင်အ လုပ်သွားလေတိုင်း နှုတ်ဆက်အ နမ်း ပေးနေကျ။ ဒါဟာ ရိုးရာတစ်ခုလို ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။ အခုများ တော့ဖြင့် ရိုးရာတွေလည်း ပျောက်လို့ အဘိုးကြီးဟာ အရာရာ အကုန်မေ့ပျောက် လို့ နေခဲ့ပြီ။

"ဟေ့ ... ဘာလဲ တင်တင်"

နောက်တစ်ကြိမ် မေးသံဟာ သူကပဲ တစ်ပြန်စီး၍ စိတ်မရှည်သံဟာ တင်တင့်ကို ပို၍ တန့်န့် ဖြစ်စေတာမို့ စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ပဲ အော်ပစ်လို က်တော့သည် ။

"ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘာများ ကျန်နေလဲ မေးမလို့ "

"အမယ်လေး ... ကျန်စရာလားကွာ၊ ငါက အရာရာကို စည်းနဲ့ စနစ် နဲ့ အတိအကျ စီစဉ် တတ်တဲ့ သူပါ။ ဘာမှ မမေ့ဘူး။ ကဲ ... ကဲ ... သွားပြီဟေ့"

လက်ပြကာ ကားပေါ်တက်၍ မောင်းထွက်သွားသော ယောက်ျားဖြစ် သူကို အိမ်တံခါးကနေ လက်ပိုက်ပြီးတော့သာ ခြံထဲကနေ ကားထွက်သွားသည် အထိ လိုက်ငေးကြည့်မိလေသည် ။ အံ့ပါ ... ယော

ကျားရယ်။

လောကမှာ အိမ်ရှင်မတွေ ဆိုတာ အသက်ကြီး လာလေလေ အိမ်ရဲ့
ဧည့်ခန်းက အလှချိတ် ဓာတ်ပုံတွေမှာ ပဲ အလှကျန်ခဲ့ပြီး တကယ့် လူအ
ကောင်လိုက် စစ်စစ်ကြီးကတော့ ချောင်ထဲရောက် နေပြီဖြစ်သော ခေတ်
ကာလထဲများ ရောက်နေပြီလား မပြောတတ်တော့ပေ။

(၂)

ဟိုးတလောကမှ ဂျပန်က သူငယ်ချင်း ပို့ပေးလိုက်တဲ့ SPA Shower ဘူးကို အခုမှ ဖွင့်သုံးဖြစ်ကာ အနံ့ကလည်း ချယ်ရီပန်းအနံ့မို့ စိတ်ဟာ လန်းဆန်းတက်ကြွမှု ပိုရှိလာစေသလို ခံစား ရလေသည် ။ လေးဆယ့်ငါး စွန်း လာပြီဖြစ်လေသော ခန္ဓာကိုယ်ဟာ မျက်နှာပြင်ပိုင်း ဆိုင်ရာ၊ ဘော်ဒီ ပိုင်းဆိုင်ရာမှာ ထိန်းထားပါတယ် ပြောလည်း အသက် က စကားပြောတတ်ချိန်ရောက်ပြီဖြစ်ရာ ဇရာ က စပြ လာပြီဖြစ်သည် ။ တစ်ချိန်က သိပ်လှပါတယ်ဆိုသော ပါးချိုင့်တွေ တောက်ပမှုအတွက် လင်း နေအောင် ပြုံးခဲ့သော အပြုံးတွေဟာ အခုဆို အပြုံးတွေရယ် သိပ်ပြီး မရဲတင်းချင်တော့။ ပြုံးလိုက် တိုင်း မျက်လုံးထောင့်နားက တွန့်ချင်လာ တဲ့ အရေးအကြောင်းလေးတွေက သိသာ လာပြီမို့ အပြုံးတွေဟာလည်း မှိန်တိမှိန်ချင် ဖြစ် လာပြီလေ။

တင်တင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို မှန်ထဲပြန်ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်ပြီးမှ အိမ် ကကောင်မလေး သွေး ပေးထားတဲ့ သနပ်ခါးကို နှစ်ခြိုက်မြတ်နိုးစွာ လိမ်းလိုက်သည် ။ ရှင်မတောင်အလှက Estee lauder အလှလောက်က တော့ သာသာယာယာလေးကို ယှဉ်နိုင်တယ်လေ။

တင်တင်ခန့် စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ဆင်မှု လုပ်ပြီးတဲ့ အခါမှာ တော့ အောက်မှာ ညနေစာအတွက် စီစဉ်ဖို့ ဆင်းမယ်အလုပ်မှာ ပြက္ခဒိန်ကို မျက်လုံးက အကြည့်ရောက်သွားသည် ။ အင်း ... ဒီလ နှစ် ဆယ့်ငါးရက်

နေ့မှာ ကိုကိုနဲ့ တင်တင်ရဲ့ မင်္ဂလာသက်တမ်း နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ပြည့်ပြီပဲ။

ကြည့်စမ်းပါဦး။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိလွယ်တတ်လိုက်တာ။

တင်တင်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်အောင် ခိုင်မြဲနေခဲ့ပြီဖြစ်သော အိမ်
ထောင်သက်အတွက် Anniversary တော့ တစ်ခုခုလုပ်သင့်တယ်လို့
တွေးမိသည် ။

"ဒီကိစ္စကို ကိုကိုကိုမေးပြီး ပွဲတစ်ခုခုလုပ်ဖို့ တိုင်ပင်တာ အကောင်း
ဆုံးပဲ"

တင်တင်က ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ကြည်နူးမှုများ စွာဖြင့် ခပ်မြန်မြန်
လေးပဲ ဖုန်းခေါ်လိုက် တော့သည် ။ ဖုန်းဝင်သွားသော တူ ... တူ ... ဆို
သော အသံဟာ ဟိုးလွန်ခဲ့သော အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် က ခိုးပြေးကြဖို့ ချိ
န်းဆိုသော အကြောင်းကိုပြောဖို့ ဖုန်းခေါ်သံနှင့် သွားတောင်တူနေသလို
ခံစားရ ကာ စိတ်တွေထဲမယ် ကြည်နူးမိလာသည် ။ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ဆို
သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တရားတွေထဲမှာ အေးအတူ ပူအမျှ ဆိုသော စ
ကားလုံးက ထိပ်ဆုံးပိုင်းက ပါဝင်ခဲ့ကာ အတူတူ ဖြတ်ကျော်ခဲ့တာတွေ
က နှလုံးသားကို ငယ်စိတ် ပြန်ဖြစ်ပေါ်စေပါသည် ။

"ဟယ်လို ... အေး ... တင်တင် ပြော"

တစ်ဖက်က ဖုန်းဖြေသံဟာ စိတ်မရှည်သံနှင့် ပြန်ထူးလိုက်တာကြီးမှ
န်း သိသာနေသော်လည်း အဲဒါကို သတိမမူနိုင်စွာဖြင့် တင်တင်က ခပ်မြန်
မြန်လေး ပြောလိုက်သည် ။

"ကိုကိုရေ ... ၂၅ ရက်နေ့ကျရင် တင်တင်တို့ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်
မင်္ဂလာနေ့နော်၊ ဒြိထဲမှာ anniversary အတွက် ပါတီတစ်ခုလောက် လုပ်
ရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်၊ စိမ်းတို့ အမေရိက, က ပြန်ရောက်မှာ က ၂

၁ ဆိုတော့ အချိန်လည်း ကွက်တိပဲ၊ တင်တင်တို့ ပွဲလေးလုပ်လိုက်မယ် နော် ကိုကို"

"တင်တင် ... တင်တင် ..."

"ဪ ... နောက် သမီးကိုလည်း အဲဒီရက်အားတယ်ဆိုရင် picnic ခရီးတစ်ခုခု စီစဉ် လိုက်ကြမယ်လေ။ မကောင်းဘူးလား"

"တင်တင်"

တစ်ဖက်ကနေ ဆောင့်အော်လိုက်တဲ့ အသံကြောင့် တင်တင်က အမယ်လေးတောင် တယူရ ကာ လန့်သွားရလေသည် ။ ဘာလဲ ... ဘာဖြစ်တာတုန်း။

"တင်တင် ... မင်းကွာ၊ ငါ့မှာ ဒီလောက် အလုပ်တွေ ရှုပ်ယှက်ခတ်ပြီး အလုပ်တွေ များ နေတာ။ ဒီကိစ္စလောက်ကတော့ မင်းဘာသာ မင်းသဘောနဲ့ စီစဉ်ပေါ့ကွာ။ ငါ့ကို ဒီကိစ္စတွေ အိမ်ရောက်မှ ပြောပေါ့၊ မင်းကတော့ ပြဿနာပဲ၊ အလိုက်ကန်းဆိုးကို နားမလည်ဘူး၊ ဒီမှာ ငါ အလုပ်တွေ သိပ်ရှုပ်နေတယ်၊ ဒါပဲ"

အမယ်လေး ...။

ဘုရားရေ ...။

ဟောက်လိုက်တာ ... ဟောက်လိုက်တာ ...။

လေသံတွေဟာ အရင်နဲ့ မတူ ခြားလို့ နားစွာ တင်တင်ကပဲ အရေးအရာ မရှိတဲ့ အကြောင်း အရာတွေကိုပဲ တကူးတက သွားပြောနေသလိုလိုဖြင့် တင်တင်ကို ဟိန်းလိုက် ဟောက်လိုက်တာဟာ ကြောက်စရာများ တောင် ကောင်းလှပေသည် ။

ဒေါသတွေ ထက်လိုက်တာနော်။

နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့် မင်္ဂလာသက်တမ်းဟာ ဒီလောက်လေး ဖုန်းစကားပြောချိန်လေး ချုံမြဲဖို့ ရာတောင် အချို့မကျန်တော့ဘူးတဲ့ လား။

ဪ ...။

ခလုတ်တစ်ချက် နှိပ်လိုက်တာနဲ့ လေးငါးချက်လောက် ဆက်တိုက် ဆွဲမိသွားအောင် mood တွေက ရနေကာ ပြောစရာ မလိုလေသော နာမည်ကြီး မော်လ်ဒယ်ရဲ့ ပို့စ်တွေကို ဝတ်ဆံက တစ်ခု တောင် မလွတ်မခံနိုင်ကာ အမိအရ လိုက်ဖမ်းနိုင်ပေသည် ။

"Nice Shot ... OK ပုံတွေတော့ တော်တော်လေး ရနေပါပြီ၊ ထပ်ဆွဲချင်သေးလား"

"တော်ပါပြီ ... ဒီတစ်စုံလဲပြီးရင် brake လုပ်လိုက်တော့မယ်လေ။ ဝတ်ဆံနဲ့ ရိုက်ရတာ တကယ်စိတ်ချမ်းသာတယ် သိလား။ ဝတ်ဆံက စိတ်လည်း ရှည်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ လည်း ရိုက်ဖို့ ရှိကြတယ်။ ဝတ်ဆံနဲ့ ပဲ ချိတ်ပေးလိုက်မယ်"

"ဟုတ် ... ကျေးဇူးပါပဲ။ ဝတ်ဆံကလည်း အခုမှ ကြိုးစားနေတုန်းလေ။ ဝင့်တို့လို နာမည် ကြီး စူပါမော်လ်ဒယ်က အခုလို comment ကောင်းကောင်း လေး ပေးတယ်ဆိုတော့ အများကြီး အားရှိသွားပြီ"

"အမယ်လေး ... ပြောစရာ လူတွေလား၊ တကယ်ကောင်းလို့ ကောင်းတယ် ပြောတာပါ။ ကဲ ... ဝင့် နောက်တစ်စုံ သွားလဲလိုက်ဦးမယ်

"အိုခေ"

မော်လ်ဒယ် ဝင့်ဝါက နောက်တစ်စုံလဲဖို့ ရာအတွက် အဝတ်လဲခန်း ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ။ ဝတ်ဆံက ကိုယ့်ဝါသနာပါရာ တစ်ခုလေးကို ဇောက်ချလုပ်နေတဲ့ အတွက် စိတ်ထဲမှာ ပင်ပန်းတယ် ရယ် မောပန်းနေတယ်လို့ မရှိဘဲ ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေတာ ဖြစ်သည်။ ။

ဘဝမှာ ဘာမဆို ပြည့်စုံတယ်ဆိုသော ဘဝတွင် ဝတ်ဆံအတွက် လိုနေသေးတာဟာ အောင်မြင်မှုပဲ ဖြစ်သည်။ ။ ကင်မရာတစ်လုံးလွယ်ကာ ဘောင်ခတ်ပြီး အလှအပတွေ မြင်နေရခြင်း ဖန်တီးနေရခြင်းကသာ ဘဝအတွက် ပြီးပြည့်စုံခြင်းမို့ professional ကင်မရာသမားအဖြစ် ခံယူ နေထိုင်လေသည်။ ။

"အမရေ ... ရော့ သောက်တော်မူဟေ့"

ကြည်နူးနေတဲ့ စိတ်မှာ မွှေးပျံ့နေတဲ့ mochonna ကော်ဖီရနံ့လေး ဝင်လာလေလျှင် ပျော်ရွှင်မှုက တဆုံးဖြစ်သွားကာ ကော်ဖီဖျော်လာပေးတဲ့ ချစ်ဆုံးကြီးဆီက ကော်ဖီခွက်ယူလိုက်ပြီး ...

"Thank You ... အဲဒီလိုတွေ အလိုက်သိနေလို့ သဲလေးကို ချစ်ရတာ"

"ဟင်း... ခိုင်းကောင်းအောင်။ ဪ ... နင့်မားသားကြီး ဖုန်းခေါ်ထားတယ်၊ ရိုက်နေလို့ ပြီးမှ ပြန်ဆက်ခိုင်းလိုက်မယ် ပြောထားတယ်"

"ဟုတ်လား ... အေး ... အေး၊ ပြီးမှ ပဲ ပြန်ဆက်လိုက်တော့မယ်၊ ဒီမှာ က ရိုက်လက်စ တန်း လန်းကြီး ဖြစ်နေလို့ "

"အေး ... အေး ...၊ ပြန်တော့ ဆက်လိုက်ဦးနော်၊ အန်တီ ကြည့်ရတာ ဒေါကန်နေပုံပဲ"

"ဟင် ... ဟုတ်လား၊ အေး အေး ဟင်း ... မားသားတော့ ဘာ

တွေအသည်းပေါက် နေပြန်ပြီလဲ မသိဘူး။ ပြီးတော့မှ ပဲ ဖုန်းဆက်တော့
မယ်ဟေ့၊ မီးအဆင်သင့် on ထားမယ်။ ပြီးရင် ရိုက်မယ်နော်"

မာမီတစ်ယောက်တော့ ဘာတွေ ဒေါသပုန်ထပြန်ပြီလဲ မသိ။ ပြီး
တော့မှ ပဲ ဖုန်းဆက်ပါတော့ မယ်လေ။ ဝတ်ဆံက ကိုယ်ဝါသနာပါရာ
အာရုံထဲ နစ်နေတာမို့ အာရုံတစ်ခု ဝင်စားနေရင် တစ်ဖက်ကို မေ့လျော့
တတ်တဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အင်မတန် ပို့စ်ပေးကောင်းသော မင်းသမီးလေး
ရဲ့ အိုက်တင်တွေကို တစ်ချက်မှ လွတ်မသွားအောင် လိုက်ဖမ်းရင်း တစ်
ပုံပြီးတစ်ပုံ ဆက်ဆွဲနေမိကာ မာမီကိုလည်း မေ့၊ ကမ္ဘာလောကကြီးကို
လည်း မေ့နေကာ တစ်လောကလုံးက ဝတ်ဆံခန့် ခတ်ထားသော ဘော
ငံထဲမှာ သာ ရောက်နေလျက် လိုချင်သလောက် အလှတွေကို စိတ်ကြို
က်ပုံဖော်နေမိတော့လေသည် ။
